

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT Full Dominical

19 de juny de 2022

FULL EXTRA

CORPUS 2022 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocèsana de
Sant Feliu de Llobregat

Pa partit; tendresa repartida

per **Mn. Ramon Maria Bosch Vendrell**

Delegat episcopal de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

CORPUS 2022

www.caritassantfeliu.cat

ES65 2100 5000 5802 0004 2738

CODI BIZUM: 00526

Càritas
Diocèsana de
Sant Feliu de Llobregat

El Cos de Crist, fet Eucaristia, acció de gràcies a Déu pels seus dons constants, s'ha fet mos: un bocí de pa del qui s'alimenta aturant-se un moment en la fatiga de cada dia, o en el llarg trajecte de la vida. El Cos de Crist, fet Viàtic, pa del qui camina i té fam, s'ha fet saborós aliment en la Caritas, en l'Amor, en el servei.

Donar coses és d'alguna manera un punt alienant... no deixa de donar quelcom extern per allunyar el qui s'ha acostat: calma la consciència, però no fa fraternitat ni en el qui dona, ni en el qui rep. La Caritas cristiana parteix de l'experiència de fraternitat: ningú és aliè, ningú és més ni és menys, ningú és de fora, perquè Déu té un sol cor on hi som tots.

Crist en passar pel món fent el bé, se'ns va deixar ell mateix com a rescat per tots; no ens deixà un testament de diners, ni de frases boniques per repetir fredament, ni tan sols de relats èpics per recitar amb el pit ample. Se'ns deixà ell mateix present com un pa humil per ser compartit, lligat al testimoni del Mestre suport al peus dels seus deixebles, humil, petit, immens d'amor. Rentar els peus, compartir l'àpat no són gestos freds, ni tècniques per salvar el món: són gestos d'una tendresa extraordinària vers una humanitat afamada i fatigada de sofriments, perquè no embrutida per la pols de la injustícia del món.

Celebrar la solemnitat del Corpus, amb el cor de Càritas vol dir ser pa que es dona generosament; donació d'una voluntària i d'un voluntari, que en el rostre porten el somriure que creix en la fraternitat sincera; d'uns treballadors i treballadores socials, que amb extraordinària delicadesa tenen cura de les joies més preuades del cor de Déu, els seus petits; d'uns bisbes i capellans cridats a ser pa d'Eucaristia que es parteix i es dona consagrat i en el servei als pobres; diaques, religiosos i religioses convidats a encarnar el Crist ajupit als peus dels qui sofreixen; d'unes comunitats cristianes a qui Crist ha dit: «donau-los vosaltres mateixos de menjar».

De fet, el títol de l'escrit no és més que una primera part de la crida a la Caritas, donar no és un projecte, ni una acció planificada, sinó un compartir allò que som, que fet Eucaristia, només té sentit en aquesta fraternitat tan afectiva com efectiva, que té cura dels uns vers els altres, que fa costat, que no té por de ferir-se de les ferides del sofrent, que no té por de passar una nit de vetlla pregant pels petits. També, però, que troba la joia de l'amor compartit, l'únic que satisfà la set de sentit, d'esperança i d'alegria de les persones.

Per Corpus embellim el santíssim, hi posem flors, ciris, les estovalles més bones: és l'obsequi humà que sabem fer. Déu, el Pare bo, l'embelleix posant-nos enfront els seus fills sofrents; que tothom qui s'acosti a nosaltres hi trobi el pa partit que alimenta la nostra fe.

Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

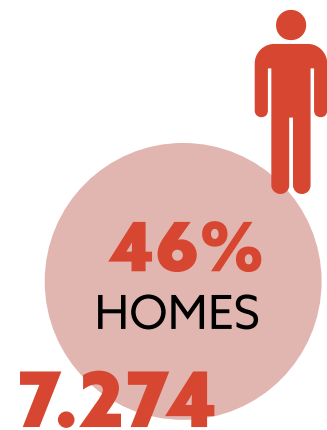
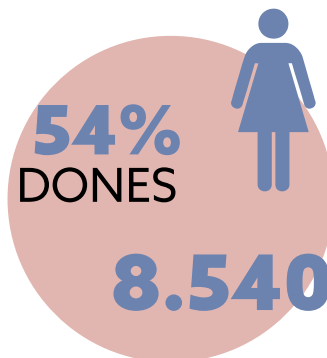
Quan el futur no es veu clar

15.814

PERSONES BENEFICIADES

6.246

LLARS ATESES

Edats

31%
0 a 17

13%
18 a 29

51%
30 a 64

5%
65 i més

En el **68%** de les llars que hem atès hi ha **menors a càrrec**.

1 de cada 10 persones que han necessitat ajuda, tenien feina.

Origen de les persones ateses

42%
Espanya

56%
Extracomunitaris

2%
Comunitaris

Un xoc sense precedents

per **Francesc Arnaez Bertran**

Responsable de Comunicació de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Fer balanç del 2021 és gairebé impossible sense apel·lar al principi de la realitat, ja des del 2018, quan es va publicar l'informe FOESSA, elaborat per Càritas, sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya, ja veníem advertint que ens trobàvem amb una societat cada cop més desigual, on la fractura social feia que les persones en situació d'exclusió difícilment poguessin millorar la seva realitat.

La publicació d'un nou informe FOESSA el 2021, que recull la primera radiografia social completa de l'impacte de la crisi de la Covid-19, ens confirma que ens trobem davant d'un xoc sense precedents. Aquesta pandèmia, possible però inesperada, va sacsejar la vida de tota la societat, però no amb les mateixes conseqüències per a tothom. Podem fer l'analogia amb els passatgers del Titànic, que també van veure espallat el seu viatge per un possible però inesperat iceberg, i també amb conseqüències desiguals per als passatgers. Els viatgers de primera classe disposaven d'armilles i botes salvavides per a tothom, però en canvi, els viatgers de segona i tercera, no van tenir la mateixa sort, igual que les persones que ja es trobaven en situació de major fragilitat abans de la pandèmia, que han patit de manera més intensa les conseqüències d'aquesta crisi.

Aquest darrer informe recull aquest augment sense precedents de l'exclusió social a Catalunya, **3 de cada 10 persones**, prop de **2.260.000 persones es troben en situació d'exclusió social**, de les quals 1,2 milions en exclusió social severa. Aquest context no ha fet res més que engrandir la bretxa de la desigualtat a la nostra societat, fent que les perspectives de futur per a prop del 29% de la nostra societat no es puguin veure gens clares.

El 2021, des de **Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat** s'ha donat suport gairebé a **16.000 persones**. Hi hagut un lògic descens respecte el 2020, després d'haver superat els moments més durs de la pandèmia, tot i així es constata que se segueix molt per sobre de les xifres prèvies a la crisi de la Covid. Hem pogut confirmar també, que es manté aquesta tendència dels darrers anys d'augment de les bretxes de gènere i de nacionalitat d'origen. Les dones, especialment les que estan soles i amb fills, i les persones d'origen extracomunitari, disposen de menys oportunitats i es troben en una situació de major fragilitat. Segons el FOESSA, les **llars encapçalades per dones tenen una exclusió del 35%**, 10 punts més elevada que les llars encapçalades per homes, i en el cas de persones de nacionalitat estrangera, **7 de cada 10 es troben en situació d'exclusió**.

És evident que la crisi de la Covid ha alterat les vides i la situació de moltes persones, però gran part d'aquestes ja partien d'una situació de molta fragilitat per causes que ja existien abans de la pandèmia, i que s'han vist agreujades per aquesta darrera crisi.

La inestabilitat laboral greu, que ha afectat a prop de 400.000 llars a Catalunya, és una de les principals causes de la pobresa econòmica. La parcialitat i la temporalitat dels contractes laborals, impedeixen a les persones poder desenvolupar un projecte vital estable i genera la incertesa de saber si podran o no cobrir les necessitats més bàsiques.

L'habitatge és un altre dels principals factors d'exclusió. L'augment de la precarietat laboral genera una reducció dels recursos de les famílies, que sumada a una manca de polítiques decidides a posar fre a la problemàtica de l'habitatge, ens porta a una realitat en que a Catalunya més de 900.000 persones pateixen inseguretats a l'habitatge i més de 1,3 milions viuen en un habitatge inadequat. Parlem de famílies amb infants que viuen amb la por constant de ser expulsats de l'habitatge o que viuen en llars sense les condicions bàsiques.

A totes aquestes situacions o factors que generen exclusió, hem d'afegir-hi el que s'ha anomenat **la Bretxa Digital**. L'acceleració d'aquest procés de digitalització que ha suposat la pandèmia, ha generat que prop d'1 milió de llars a Catalunya es trobin en situació d'apagada digital, és a dir que tenen una manca o bé d'aparells adients per a poder-se desenvolupar en el món digital, o bé no disposen de connexions il·limitades o de les competències necessàries. Això suposa una pèrdua d'oportunitats, tan d'accedir a prestacions o ajudes socials, a formació o a oportunitats laborals.

Davant d'aquest escenari creixent d'exclusió social, hi hem d'afegir **un sistema de protecció social que no protegeix**. L'Ingrés Mínim Vital (IMV) i la Ren-

da Garantida de Ciutadania (RGC) només està arribant al 13% i al 28% respectivament, de les persones en situació de pobresa severa. Aquestes prestacions que es van dissenyar com a la darrera xarxa de protecció per a les persones, encara no està arribant de manera eficient a aquells que més ho necessiten.

Així doncs, és comprensible que davant d'aquesta realitat, les perspectives de futur per a les persones en aquesta situació no es vegin massa clares. Però de la mateixa manera que hem volgut apel·lar al principi de la realitat, volem també apel·lar al principi de l'esperança.

Cal reclamar a les administracions unes polítiques decidides que posin els drets i la dignitat de les persones en el centre, cal abordar les problemàtiques de l'habitatge, de la precarietat laboral i augmentar la cobertura de les rendes bàsiques. Cal protegir les persones de les situacions que generen vulnerabilitat i exclusió social.

La realitat actual ens pot aclaparar o paraitzar, però no podem perdre l'esperança en la nostra capacitat de transformació com a comunitat. Hem de ser conscients de les nostres fragilitats, però també de les nostres potencialitats i de la força de la comunitat per cuidar-nos i sobreposar-nos a les adversitats. Un dels aprenentatges que ens ha deixat aquesta pandèmia, és que vam emmalaltir junts, però també que ens en vam sortir junts.

Creiem fermament que ens cal caminar plegats cap a una societat regida per polítiques basades en el Bé Comú i que preservin el drets i el benestar de les persones.

Som el que donem. Som amor.

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Imaginem l'Amor com a llum d'un far que il·lumina horitzons d'esperança i oportunitats en forma de projectes de vida pels que pateixen la foscor de les portes tancades a una societat suposadament d'iguals, de fraternitat plena entre germans.

Imaginem-nos nosaltres com a fars, capaços de nit però també de dia quan sembla que tot resplesceix, emetent aquest raig de llum que arriba arreu.

L'Amor en allò que fem, en allò que som i fins en el que diem, és do de Déu en nosaltres, per nosaltres i per ser donat als altres, per ser repartit als altres. Aquest és el fonament de la Caritat en la seva expressió més genuïna, pràctica en l'Església cap als descartats i de la que Càritas cada dia en fa missió.

Estem contents de tanta solidaritat que rebem. Contents de la confiança que es diposita en Càritas i que es canalitza a través del compromís del voluntariat i dels donatius i col·laboracions de tant persones, empreses, institucions, parròquies, comunitats d'Església i societat en general. En som dipositaris, intermediaris que fem arribar aquesta solidaritat a qui demana un cop de mà. Però el far que cadascú és per als altres correspon a cadascú

de mantenir encès, actiu, vetllant que segueixi essent visible.

En aquesta nova jornada de celebració del dia de la Caritat, des de Càritas **volem fer protagonista l'esperança, l'amor i la justícia que neix del que som**. Proposem mirar amb tendresa, escoltar amb paciència, cuidar la fragilitat, compartir la genero-

sitat i denunciar la incoherència que genera injustícia. Obrim-nos des de l'Amor a l'hospitalitat i a la fraternitat cap als altres en el sentit més ampli del terme.

Donem gràcies a Déu de ser comunitat en l'Amor amb totes les persones d'arreu de les parròquies i comunitats del nostre Bisbat.

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

SOM EL QUE DONEM

SOM AMOR.

Fes-te soci:
www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70

Pots fer un donatiu:
ES06 1491 0001 2130 0011 3288
ES65 2100 5000 5802 0004 2738
Codi Bizum: 00526